

dem skadesløse for den fortsatte Uvished angaaende deres Fremtid og komme ud over Vanskelighederne ved, at de ikke som de øvrige Tjenestemænd kunde træffe en selvrigtig Ordning med Hensyn til deres Ophold i Sønderjylland. Det er altsaa et personligt Tillæg paa 1200 Kr., der blev givet dem, fordi de i disse to Aar maatte leve paa Feltfod, og det er givet, at naar deres Forhold ændres ved en fast Tjenestemandsstilling, falder Forudsætningerne for et saadant Feltfodstillæg bort.

Søren Svendsen: Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at det ved dette Forslag, hvor der ogsaa foreslaas Ændringer i de gældende Lønsatser, ikke er Meningen at slaa ind paa en ny Kurs med Hensyn til Lønninger; i modsat Fald vilde jeg ikke kunne være med, thi jeg mener ikke, Tiden er til at gaa til en almindelig Lønrevision og Lønforhøjelse. Men det Spørgsmaal, som her behandles, er af en egen Art, det er et Spørgsmaal, som ikke har faaet sin endelige Løsning, men først skal have den nu. De Distriktschefer, vi fik ved den nugældende Lov, var kun midlertidigt ansatte, fordi man med Hensyn til Ordningen af hele dette Spørgsmaal vilde se Tiden an. Nu kommer det Tidspunkt, da denne Ordning skal have sin endelige Afgørelse. Jeg mener da, at man her maa tage Hensyn til den hele Stilling, som gives de paagældende, og saa se, om den Løn, der foreslaas for dem, kan siges at være for høj; og det synes jeg ikke, man med god Grund kan sige. Selvfølgelig er jeg villig til ogsaa at forhandle dette Spørgsmaal i Udvalget; men selv om man i sin Tid har sagt, at Grunden til, at man gav dem det Honorar, de nu har, 4800 Kr., delvis var den usikre Stilling, saa maa man dog nu tage i Betragtning, at de 4800 Kr., som her foreslaas som Begyndelsesløn, er den Løn, de faktisk hidtil har haft. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte mente, at det havde været en stor Gevinst, om man i 1920 havde slaaet til overfor de Lønninger, der da blev foreslaaet for de paagældende 4 Distriktschefer; deroverfor vil jeg sige, at hvis vi ikke skulde have Loven til Revision nu, og den skulde have bestaaet, saa havde Staten ikke tjent noget, idet den Løn, der foreslaas som Begyndelsesløn til de 4, er lige saa høj som de Penge, Staten kommer af med nu til de 3. Skønt jeg ikke i og for sig vil fastslaa den Praksis, at man, fordi man giver Tjenestemændene noget mere Arbejde, skulde være forpligtet

til samtidig at give dem noget mere i Løn, maa jeg dog sige, at et vist Hensyn til dette Forhold vil det, i alt Fald i dette Tilfælde, være naturligt at tage.

Jeg haaber nu, vi i Udvalget maa naa til en tilfredsstillende Løsning af de forskellige Spørgsmaal, og at hele dette Forhold nu maa komme ind under en fast Ordning.

Holger Andersen: Jeg takker for den højtærede Finansministers velvillige Svar. Den højtærede Minister fraraadede at sætte den af mig nævnte Tanke om at henlægge en Del af Paseftersynet under Grænsegendarmeriet for derved at simplificere Fremgangsmaaden og opnaa Besparelser i Forbindelse med nærværende Lovforslag. Jeg har heller ikke tænkt mig, at dette Spørgsmaal skulde løses i Forbindelse med nærværende Lovforslag. Jeg benyttede kun denne Lejlighed til at minde om de Forslag, der havde været fremme i den store Sparekommissions Drøftelser, og om de Forespørgsler, Sparekommissionen den Gang havde tilstillet Justitsministeriet og Finansministeriet. — Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte frygtede overmaade meget de Konsekvenser, som Vedtagelsen af de her foreslaaede Lønninger kunde medføre. Jeg vil ikke nægte, at dersom Vedtagelsen af dette Lovforslag skulde kunne medføre Konsekvenser, saaledes at en hel Række Tjenestemandsetater med Henvisning til de paa dette Lovforslag optagne Lønninger gjorde store Lønningskrav gældende, vilde dette virkelig være egnet til at vække Betænkelighed, men jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (Søren Svendsen) i, at det her drejer sig om særlige Forhold. Den Tjeneste, som Grænsegendarmeriets Tjenestemænd bestrider, er i meget væsentlig Grad forskellig fra mange andre Tjenestemænds Gerning her i Landet. Den paalægger et meget stort Ansvar og stiller ofte meget store Krav; saa jeg synes ikke, man med Rette kan udlede Konsekvenser af dette Lovforslags Lønningsprincip.

Raffnsøe: Ogsaa jeg takker den højtærede Finansminister for hans Udtalelser; jeg haaber derefter, at vi i Udvalget skal komme til en frugtbar Forhandling. Den højtærede Finansminister udtalte, at Folketingsudvalget i 1920 havde udtalt sig for Ønskeligheden af en Reduktion for at opnaa Besparelser; men Folketingsudvalget kunde lige saa lidt som nogen anden den Gang se, hvorledes Forholdene vilde ud-